

mærkværdigt, om disse to Ting ikke, naar de bliver skaffet til Veje eller kommer til Veje af sig selv, vil være tilstrækkelige til at overflødiggøre enhver Kornlov.

De foreslaaede ændrede Regler for Opbevaring af Korn er for Købmændene langt ugunstigere end for dette Høstaars Vedkommende. Jeg tror, at Rimelighed kunde tale for, at enten Betalingen 50 Øre en Gang for alle pr. hkg eller den foreslaaede Dagbetaling forhøjes lidt, f. Eks. for Dagbetalingens Vedkommende fra 2 til 2½ Øre pr. 100 kg. Købmændenes Udgifter i det forløbne Aar er steget ganske overordentligt, sidst, men ikke mindst, fordi Rente kun tænkes beregnet af det Beløb, hvormed Kornets Indleveringspris maatte overstige 26 Kr. pr. hkg. De 26 Kr. vil altsaa ikke blive forrentet. Under den Pengeknaphed, som hele Landet, og ikke mindst Handelsstanden, lider under, er det i allerhøjeste Grad generende for Købmændene at have saa mange Penge staaende i en Vare med saa ringe Udbytte. Den forhøjede Kornpris — det maa ikke glemmes — fordrer ca. 50 pCt. flere Kontanter end i Fjor, og at Udgiften til Lager, Arbejds løn, Kørsel, Sækkeleje og sidst og ikke mindst Sækketab er steget endogsaa uforholdsmæssig stærkt, er sikkert alle enige om.

Med Hensyn til § 9, der er overført fra den indtil nu gældende Kornlovs § 12, vil jeg udtale Haabet om, at Statsdrift af Møller og Tørrerier ikke vil blive nødvendig i det nye Høstaar. Denne Paragraf har for den Sags Skyld ikke hidtil været anvendt i Praksis, og jeg spørger derfor, om den ikke godt kunde gaa ud af Lovforslaget. Jeg nævner blot dette Forhold, fordi jeg og mange med mig holder paa, at ved den Art Virksomhed vil den private Drift være den billigste.

Jeg vil gerne minde om de Udtalelser, som i Gaar faldt fra det ærede Medlem Hr. Boa angaaende Brødhandlernes daarlige Stilling. Disse smaa næringsdrivende har et retfærdigt Krav paa at opnaa om ikke just en Augustregulering, saa i hvert Fald en Regulering af deres Avanceforhold, naar den nye Kornlov træder i Kraft. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at Brødhandleren i hele Landet for en væsentlig Del er i Hænderne paa Enker, der er Familieforsørgere. Just derfor har jeg for mit Vedkommende særlig Deltagelse for dissemaa forretningsdrivende.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at udtale Haabet om, at der maa komme et godt og et brugeligt Resultat ud af det Arbejde, som nu staar tilbage paa Kornlovens Omraade.

Raffnsøe: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen begyndte sin Tale med at sige om det foreliggende Forslag til Kornlov, at Princippet i det er godt, men Udformningen er daarlig. Jeg for mit Vedkommende mener, at ogsaa Princippet er daarligt. I Marts Maaned dette Aar skrev den højtærede Landbrugsminister i „Berlingske Tidende“ noget, som for Resten tidligere er blevet citeret af et Par enkelte Talere, men som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse op:

„For det danske Landbrug er den ubundne Vareomsætning med Udlandet en Livsbetingelse. Produktionen staar og falder med denne Frihed. Landbruget stiller derfor ikke andet Krav hverken til Lovgivningsmagten eller til de andre Erhverv, end at det maa faa Lov til frit at udfolde Kræfterne i den frie og aabne Konkurrence. Hvad Hjemmeforbruget kræver, er Landbruget villigt til at aflevere til det aabne Markeds Pris, og det er villigt til at betale det samme Markeds Pris for dets Raastoffer. Kun under denne naturlige Ordning er der Plads for Udviklingen af sunde Produktionsforhold.“

Det er det rene Frihandelsprincip, som den største Del af det danske Landbrug har hyldet gennem Aarene. Jeg er fuldt ud enig med den højtærede Landbrugsminister i dette Syn og kunde ønske, Ministeren havde fulgt de samme Principper ved Udformningen af det foreliggende Forslag til Kornlov. En tidligere Minister har en Gang skrevet, at naar man skiftede Mening, burde man ærligt indrømme det — uden dog selv at følge dette Princip. Jeg kan heller ikke se, at den højtærede Landbrugsminister i sin lange Fremsættelsestale er kommet med nogen Indrømmelse i den Retning. Det er muligt, at den højtærede Landbrugsminister nu maa se anderledes paa Sagen fra den Plads, han nu staar paa, end tidligere, men jeg kan endnu ikke indse, at det er nødvendigt at ændre den Kurs, som er angivet i det forhen citerede. Hvad vi først og fremmest trænger til i dette